

TORONYIRÁNY

XVII. 49.

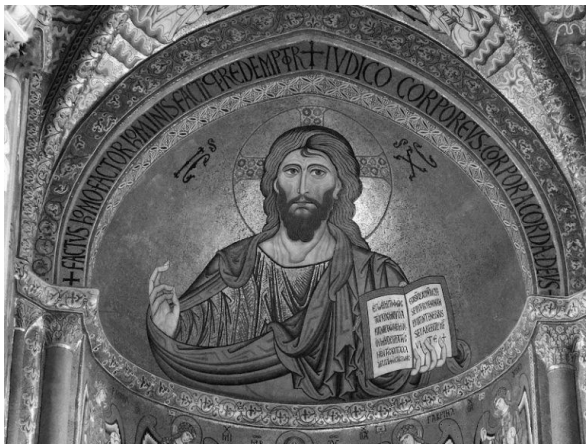
2023. december 3.

SZEGEDI KATOLIKUS ÉRTEŚITŐ A GLATTFELDER ALAPÍTVÁNY GONDOZÁSÁBAN

Ádvent 1. vasárnapja

December 8. A Boldogságos Szűz Mária
Szeplőtelen fogantatása

Ádvent értelme nemcsak az, hogy felidézünk emlékezetünkben a Megváltó születése előtti időszakot, az ősi emberiség vágyát az Üdvözítő után és az Ószövetséget. Az ádvent számunkra valóságos várakozás és előkészület az Úr érkezésére. Miért? Talán nem jött még el valóságosan az Úr? Miféle eljövételről beszél az ádventi időszak? És miért kezdődik újra minden évben az előkészület? Mikor jön el az Úr? Az ádventi liturgia, a mai olvasmányok válaszolnak ezekre a kérdésekre, amikor az Úr három eljövételéről beszélnek.

Jézus Krisztus első eljövetele az ő test szerinti születése. Ezt az eljövetelet, ezt a „végső időt” várta a választott nép, ezt hirdették a próféták. Ennek a messiási időnek volt nagy hírnöke Izajás próféta is, a mai első olvasmány szerzője. Karácsony ennek az Úrjövételnek, vagyis Jézus test szerinti születésének az ünnepe.

Másodszor jön el az Úr minden hívő emberhez egyénileg, amikor megjelenik a személyes hitben és a hit szerinti keresztény életben. Ez az eljövétel tulajdonképpen egy egész életen át tart, tökéletesedik, amikor egyre jobban „magunkra öltjük Urunkat, Jézus Krisztust” Ez az eljövétel személyes találkozások sorozata Jézus Krisztussal az egyházban, az egyház tanításaiban és szentségeiben és embertestvéreinkben. Ezeknek a találkozásoknak a betetőzése lesz az üdvösség, amikor örökre együtt leszünk Urunkkal és részesülünk dicsőségében.

Harmadszor jön el az Úr – evangéliumi ígérete szerint – a világ végén, a közösségi ítéletre. Ez az eljövétel a jelenlegi emberiség üdv történetének a befejezését, új ég és új föld születését jelenti. Jézus Krisztus világvégi eljövételének jele és záloga az egyház, amely, mint Noé bárkája (vö. a mai evangélium utalását!), összegyűjti és megmenti Isten népét.

Csanád Béla

Az Imaapostolság szándéka

A fogyatékkal élőkért: Imádkozunk, hogy a fogyatékkal élők kerüljenek a társadalom figyelmének középpontjába, és hogy az intézmények kiínáljanak olyan programokat, amelyek lehetővé teszik aktív részvételüket.

A szentmise olvasmányai

- 1. Ez 34,11-12.15-17** Izajás próféta lírai módon, költői képeket használva fogalmazza meg a gyarló, bűnös ember vágyát arra vonatkozóan, hogy helyreálljon az Istennel való kapcsolata, és értelmet nyerjen az élete.
- 2. 1Kor 15,20-26.28** Jézus Krisztusban gazdagok lettünk minden tanításban és ismeretben.
- 3. Mt 25,31-46** Jézus arra buzdít és figyelmeztet, hogy állandó szellemi józansággal és éberséggel álljunk készen arra, hogy számot adjunk életünkről.

Beszéd a végső időkről

Márk evangéliumának 13. fejezete a bevezető versek után egyetlen hosszú beszéd, amelyet Jézus kiválasztott tanítványai előtt mond el a végső időkről kapcsolatban. Lényege, hogy a tanítványokat figyelemre, éberségre, egyszóval helyes hozzáállásra inti a jövő eseményei közepette (blepete – „óvakodjatok”: 13,5.9.23.33; grégoreite – „virrasszatok”: 13,35.37). Ez a jövő kettős természetű. Egyfelől rendkívüli, de megtévesztő események várhatók a közeljövőben, másfelől a bizonytalan jövőben biztosan elérkezik a végső idő, vagyis visszatér az Emberfia, hogy ítéletet tartson. A tanítvány feladata, hogy erre a végső visszatérésre készüljön hittel és imádsággal. Az evangélium egészének összefüggésében feltűnik, hogy a 13. fejezet végső időkről szóló beszéde körülbelül azonos hosszúságú, a 4. fejezetben olvasható. Isten országáról szóló beszéddel, vagyis az evangélista mind Jézus galileai működéséhez, mind pedig jeruzsálemi tanításához ez jelentős tanító egységet és témát kapcsolt.

A végső időről szóló beszédének (13,5-37) harmadik részében Jézus újra a tanítványok számára ad eligazítást: hogyan viselkedjenek, mire figyeljenek abban az időben, ami hátravan. Az Emberfia eljövételének bejelentése, vagyis a beszéd csúcspontja már megtörtént, de most kiegészítő jelleggel még két példabeszédben megfogalmazott intés (28-29. és 33-36. versek), illetve három kijelentés következik (30-32. vers) Bár más hangnemben, de a beszéd korábbi témái folytatódnak: a biztosan bekövetkező helyzetekre adott eligazítás a figyelmes magatartásra való intés. Isten szavának állandósága a kozmosz elemeinek változandósága közepette.

A végső időkről adott tanítása végén Jézus még egyszer megerősíti: bár előjelek lesznek, a tanítványnak és minden embernek figyelmesen kell élnie, állandóan készen kell állnia a világ gyökeres átváltozására. Ez az átváltozás az úr hazatérééhez hasonlít: az úr nem más, mint maga az Atya, akivel Jézus fiúi kapcsolatban van. Ahogyan ő teljesen rábízta magát az Atyára, úgy élhet a tanítvány is állandó, bizalmas várakozásban: be fog teljesedni mindaz, amit Jézus mond, mindaz, amit az Atya eltervezett.

A tanítványok a Fiúval és az angyalokkal együtt (13,32) nem ismerik a napot és az órát, nem tudják, mikor jön el az üdvösség kegyelmi ideje (kairosz). Az eszkatologikus beszéd befejező verseit keretbe foglalja a felhívás az éberségre (vö. 13,5-9.23-33) és virrasztásra (13,33-35,37). A virrasztásra szólító keretben újabb példabeszédet olvasunk, amely a fügefá hasonlatával együtt a jelen helyzet átmeneti jellegére irányítja a figyelmet. Isten, aki az imént a természet uraként rendezte az idők járását, most egy ház gazdájának képében jelenik meg. A gazda számonkéri majd szolgálóinak ténykedését (vö. a Mk 12,1-12-t). Visszatértenek lehetséges ideje az egész éjszaka, a várakozás tehát a lehető leghosszabbra is nyúlhat.

A korábban általánosságban megfogalmazott tényeket (a végső idők megvalósulásának biztos, az időpontnak ugyanakkor teljesen bizonytalan mivoltát) Jézus most a négy tanítványra alkalmazza, majd rajtuk keresztül mindenkire. Márk elbeszélésében gyakran tűnik fel, hogy a beszéd közvetlen címzettjeinek köre hol leszűkül, hol kissé kitágul. Ez a módszer konkrétá és elevenné teszi az elbeszélést, az olvasónak pedig közvetlen lehetőséget kínál arra, hogy Jézus szavaira figyelve megszólítottan érezze önmagát is. A kép üzenete nemcsak a virrasztás, hanem az is, hogy a tanítványoknak van lehetősége jól tenni, szolgálni a fennálló időben. Az ajtónállónak sajátos felelőssége van, hiszen a többiekért is felelős, meg kell védenie őket a bajtól, de be is kell engednie az Urat, ha az végre megérkezik. Túlzásnak tűnik, hogy egyes értelmezőkkel közvetlenül Péterre értsük az itt mondottakat – a „mennyei országának kulcsait” Máté evangéliumában kapja meg a főapostol. Jézus azonban kétségkívül a négy első tanítványhoz beszél, így találó, hogy a „kapus” képében a keresztény közösség előljáróját is felfedezzük.

A tanítványoknak szüntelen virrasztaniuk kell, mint a rövid példabeszéd ajtónállójának. A virrasztás metaforikus jelentése általánosságban egyfajta erkölcsi tisztaság megőrzése, de konkrétan lehet az imádság is. A 13,33 szövegét számos kézirat a két bevezető ige után ki is egészíti az imára tett felszólítással. Nem véletlen, hogy a Mk 14,38-ban Jézus a Getszemáni-kertben éppen ezt parancsolja tanítványainak: „Virraszatok és imádkozzatok!” A szolgák, akiknek távol van az uruk, könnyen elfeledkeznek arról, hogy nem a maguk urai, hogy valakinek és valakiért felelősséggel tartoznak. Az imádság, mint állandó Istenhez fordulás nyitva tartja az embert arra a tudatra, hogy Istentől kapja az életét.

A négy tanítvány, akiket Jézus először hívott, a beszéd befejezésében mintegy megbízást kap arra, hogy hírül vigye mindenkinek a Jézustól hallott eligazítást. Ez az eligazítás ugyanakkor az írott evangélium útján is sokakhoz elér (vö. 13,31). Mindenkihez intézett mondatával Jézus mintegy az olvasóközönség felé fordul. Azok, akik meghallják és megértik szavait, virrasztókká lehetnek minden korban, amikor a szív elnehezedni látszik.

Martos Levente

Valaki mondja meg, milyen az élet! (26.)

IV. RÉSZ

Régi és új remények

Csillagok, melyek segítenek tájékozódni

23. Az a nagy szeretetvagy

Jean Vanier, a gyenge ereje

Jean Vanier 1928-ban született. 1950-ig a kanadai tengerészetnél tisztként szolgált. Ebben az évben otthagyta a tengerészetet és Párizsban megkezdte tanulmányait filozófia szakon. Egy Párizshoz közeli keresztény közösségben élt, amelyet Thomas Philippe domonkos atya alapított. Miután megszerezte a doktori diplomát, a torontói egyetemen oktatott filozófiát.

A Bárka közösséget 1964-ben indította el, amikor két szellemi fogyatékos magához fogadott Trosly-Breuil-ben. Ezzel a két, rendkívül törékeny emberrel együtt fedezte fel a volt tengerésztiszt az emberben lévő szeretetvagyat.

A Bárka közösség egyre nőtt, és újabb közösségek születtek Kanadában, az Egyesült Államokban, Indiában és más európai és afrikai országokban.

Jean 43 évesen, 1974-ben alapította meg a „Hit és Fény” közösséget egy nemzetközi Lourdes-i zarándoklat keretében, melyet a sérülteknek, szüleiknek és barátainak szervezett. A zarándoklaton 12 ezren gyűltek össze. Igazi örömnep volt ez mindenkinek, főleg a szülőknek, mert rájöttek, hogy nemcsak nekik kell problémákkal küzdeniük, hanem sok más szülőnek is. Ez volt az első „Hit és Fény” zarándoklat Lourdes-ban, ami azóta is a szervezet központja. Ma a világ 70 országában 1300 „Hit és Fény” közösség létezik.

1980 óta nem Jean Vanier volt a közösségek irányítója, de sok időt szentelt a segítőknek, meghallgatta őket és figyelemmel kísérte munkájukat, ezért nevezte magát „kísérőnek”.

„Az embernek szüksége van egy közösségi, baráti, bizalmi környezetre, hogy kifejlődjön és megismerje önmagát.

Az igazi közösségi és baráti találkozások, amelyek megérintik az ember szívét, néha a legváratlanabb környezetben fordulnak elő: börtönökben és elmeegógyintézetekben, olyan helyeken, ahol koldusok, utcagyerekek, vagy prostituáltak élik meg veleszületett jóságukat, gyöngédségüket és a másik iránti tiszteletüket.”

Íme, néhány értékes tanácsa:

Az ember szeretete, az Isten szeretete

1. Mindenki vágyik arra, hogy szeressék, megbecsüljék és elismerjék. Szeretni annyit jelent, hogy kifejezzük a másoknak, hogy kedves és értékes.

2. A szeretet nem hősies, nem nagy tettekből áll, hanem egyszerű kedvességekből.

3. A közösség az emberek közötti mindennapi kedvesség. Rájöttem, hogy a közösség nagyon különbözik a nagylelkűségtől. A nagylelkű ember erős, ő cselekszik és nem vár el viszonzást. Egy közösségben ez nem így van, ott kölcsönös a kapcsolat.

4. Mindenki vágyik közösségre, baráti kapcsolatokra, de minden ember szívében vannak mély sebek és félelmek. Ezen ismeretlen területeket is meg kell ismernünk és el kell fogadnunk.

5. Egy közösségben a szavaknál is fontosabbak a gesztusok, a tekintet, a hanglejtés, mert ezek árulják el az érdeklődést vagy érdektelenséget, a lenézést vagy elutasítást.

6. Mikor valaki megszabadul a gátlásoktól és félelmektől, amelyek megakadályozzák, hogy ön maga legyen, akkor tulajdonképpen egyszerűvé válik. Az egyszerűség pedig azt jelenti, hogy tudunk önmagunk lenni, mert tudjuk, hogy a többiek úgy szeretnek, ahogy vagyunk.

7. A szeretet állandóan mozgásban van, soha nem maradhat egyhelyben. Ha az emberi szív nem hoz gyümölcsöt, akkor elhervad.

8. Isten szeretete kedvesség és hűség. Világunknak szüksége van gyengédséget és hűséget közvetítő közösségekre, amelyekből már egyre több van.

9. Az imádság olyan találkozás, amely a legbensőnket érinti meg. Amikor imádkozunk, érezhetjük Isten jelenlétét, és közösségben lehetünk vele. Akkor élünk igazán, ha megértjük, hogy Isten szeret minket és megbocsát nekünk.

10. Igazi gyenge pontunk a szívünk és nem az eszünk. Ha egy sérülthez közel kerülünk, megszájuk és segítünk rajta, Istenhez kerülünk közel, aki maga az irgalom. Meg kellene tanulnunk Isten szemével nézni másokat.

Átjár a te jóságod

Úr Jézus,

add, hogy áldás lehessen mindenkinek,
akivel találkozom!

Add, hogy a te jóságod tükröződjön az arcomon,
a szememben, a mosolyomban, az üdvözlésemben!
Segíts, hogy a mellettem élőkkel kedvesen beszéljek,
a haragosokkal szelíden,
a szenvedőkkel megértően!

Add, hogy boldog legyen a mosolyom!

Add, hogy testvéreimnek

ne csak valamennyi figyelmet szenteljek,

hanem az egész szívemet adjam nekik!

(Kalkuttai Teréz anyja)

24. A megbocsátás hídja

Aki megbocsát a másoknak, újraépíti az egység hídját, amit a harag és a gyűlölködés rombolt le. A konfliktusok hozzátartoznak mindennapi életünkhöz. De mindannyiunknak szüksége van megbocsátásra, hogy helyreálljon a béke, és ismét együtt tudjunk élni. Ha magunkba folytatjuk a sérelmeket, akkor csak tovább bosszankodunk, a sebeinket nyalogatjuk, vagy bosszút forralunk. Csak akkor lehet köztünk ismét béke, ha megbocsátunk egymásnak.

„Testvérek, ha valakit botlásra értek, ti, akik lelkiek vagytok, intsétek meg a szelídség szellemében! De ügyelj, hogy magad kísértésbe ne essél! Hordozzátok egymás terhét, így teljesítitek Krisztus törvényét. Aki beképzeli magát, hogy valaki, holott semmi, önmagát áltatja. Mindenki a saját tetteit tegye mérlegre, dicsekvését pedig tartsa meg magának, ne tárja mások elé! Hiszen mindenkinek a maga terhét kell hordoznia.” (Gal 6,1-5)

(Folyt. köv.)

Luigi Guglielmoni – Fausto Negri

Vasárnapi jegyzet

A biztos utáni vágy (2.)

Mai szemmel sem lehet közömbös az „erénykatalógus”, amelyre hivatkozik a történeti kritika, ha az Arany Legendáról, mint újra az érdeklődés középpontjába került műről beszél. Ehhez pedig szorosan kapcsolódik a mártíromság (tanúságtétel) kérdése, a Katalin-lelkek abszolút tudatos áldozatvállalása, amelyről a Szent Ágostonig legnagyobb teológus: Tertullianus elragadtatva ír. Katalint lefejezték; egyetlen mozdulat elég volt, hogy véget vessen életének, jóllehet előtte számos kínzást elviselt és átvészelt. A fennmaradt emlékekben nem más ez, mint annak megerősítése, hogy az erősség lelkével táplált Katalin kiállta a próbákat, mielőtt meghalt volna. A tények spiritualizálása már korábról ismert a keresztény irodalomban, éppen Alexandriai Kelemen műveiben, akinek írásait, tanítását lehet, hogy ismerte Katalin. S ha arra gondolunk, hogy a vértanúság pálmáját meglehetősen sok előkelő származású, a mai szóhasználattal élve tanult, iskolázott keresztény nyerte el, megállapíthatjuk, hogy a kezdeti századok „igazi gnosztikus” gondolkodása – a szkeptikus filozófia ellenére – mélységesen átjárta azokat, akik a krisztusi örökséget értelemmel és szívvel vállalták. (A pogány gnóvizst – magasabb tudást – éppen Kelemen tépázta meg, amikor a görög filozófiát és a zsidó s keresztény apologetikát szembeállította a szkepticismussal, mondván: az apologetika közelebb áll a klasszikus bölcsülethez, mint a korabeli szkeptikus gondolkodáshoz, amely – végül is – önmagában is kételkedett, vagyis nem fogadott el biztos alapelveket. Mintha korunk hamis liberalizmusában folytatódna ez a mindent szétforgácsoló nihilizmus! A bizonytalan szentesíteni akaró kételkedésben mindig erősebben jelentkezik a biztos utáni vágy, s az akkori kor (II-IV. század) meglepően modern életérzésében nem csoda, ha majd Ágoston, mint a legmodernebb gondolkodó teremt máig meghatározó iskolát.

Ha azt olvassuk Katalinról, hogy öt dologban csodálatra méltó: „a bölcsességben, az ékesszólásban, az állhatatosságban, a szűzi tisztaságban és a kiváltságos méltóságban”, nem csupán korának evangéliumi, filozófiai, módszertani, etikai alappilléreiről kell elmélkednünk, hanem arról az egzisztencialista felfogásról is, amely a keresztény ember szempontjából fogalmazza meg az isteni fix pontot, és amelynek tudatában a mártíromság sem elavult tanúságtétel.

Katalin, mint „fehér galamb átröpülte, s „kibeszélte” azt, ami a világban mindig lehúzó erő: a bölcsesség hiányát. Boethius, a filozófus gondolatát példázza dokumentum értékű vallomása, amikor származásáról kérdezték: „Katalin vagyok, Costus király egyetlen leánya. Ámbár bíborban születtem...” Vagyis matematikai bölcsességgel emelkedett felül a halandó világon anélkül, hogy azt a hamis tudás értelmében megvetette volna. Csupán tudta: a szellem több az anyagnál, s a kereszténység a bölcsletnél. A végkifejlet nem változik.

Folignói Boldog Angéla:

Imádkozz

Isteni fény nélkül senki se üdvözülhet. Ez a fény mozgatja az ember első lépteit, ez vezet a tökéletesség csúcsára. Ha birtokolni akarsz, imádkozz; ha már a szeretet kötelékében élsz és azt akarsz, hogy a fény növekedjék benned, imádkozz; ha elérted a tökéletesség legmagasabb fokát és azt akarsz, hogy ilyen mértékben birtokold tovább, imádkozz; ha remélni akarsz, imádkozz; ha szeretni akarsz, imádkozz; ha az egyszerűséget óhajtod, imádkozz; ha az engedelmességet, a tisztaságot, az alázatosságot, a szelídséget, a lelki erősséget, imádkozz. Ha bármelyik erényre vágyakozol, imádkozz.

† Tóth Sándor

hírek információk

Ádvent első vasárnapján, ma este 5 órakor rövid műsor keretében Botka László polgármester és Kiss-Rigó László püspök meggyújtják a város ádventi koszorújának első gyertyáját a Dóm téren.

Ádventi zenés flashmobra hívják mindazokat a plébániai és katolikus iskolai zenekarokat, osztályokat, dicsőítő csoportokat, közösségeket, templomi zenészeket, hittancsoportokat és családokat, melyek szívesen részt vennének egy közös zenélésen. A ma, 17.40 órakor a Dóm téren kezdődő találkozón közösen eléneklik és gitározzák az Ébredj ember, mély álmodból (Alleluja...) című dalt, mely kifejezi a közösség örömet, evangéliumi bátorságát és Jézusba vetett hitét. A rendezvény további részletei a kateketa.hu weboldalon olvashatóak.

„Angyali üdvözet” címmel ma, 19.00 órakor nyílik Petrás Mária és Petrás Alina adventi kiállítása az újszegedi Árpád-házi Szent Erzsébet templomban. A tárlat a Prima Primissima-díjas népdalénekes, keramikusművész és lánya, a Szervátiusz Jenő-díjas keramikusművész bibliai témájú, életörömet sugárzó alkotásait mutatja be.

Az ádventi időszak hajnali szentmiséi hétköznap és szombaton 6.30 órakor kezdődnek a Dómban. December 3-án pedig elindul a Belvárosi Plébánia közösségének online Ádventi Ráhangelő naptára (fogadalmitemplom.hu/advent.html), mely napról napra versekkel, dalokkal segíti az ádventi készülést.

Tartós élelmiszergyűjtést szervez december 3. és 11. között az újszegedi plébánia közössége rászorulóknak, kisnyugdíjasoknak, továbbá nagycsaládosok megsegítésére. A lisztet, cukrot, konzervet, édességet tartalmazó ajándékokat az Árpád-házi Szent Erzsébet templomnál (Torontál tér 4.), valamint a Kalkuttai Szent Teréz templomnál (Fő fasor 101.) várják és fogadják. Az adományokat a plébániai karitás csoport családokra, illetve személyekre bontva becsomagolja és elviszi a már ismert címekre.

A Szegedi Bartók Béla Nőiakar és a SZTE BBMK Vegyeskar közös hangversenye lesz december 5-én, kedden 18.00 órától a jezsuiták Szent József templomában. Az ingyenes koncertre minden érdeklődőt szeretettel várnak a szervezők.

Karácsonyi jótékonyági koncertre várnak minden érdeklődőt december 8-án, pénteken 20.00 órakor a Székesegyházban. A hangversenyen karácsonyi versek és dalok hallhatóak Vadkerti Imre, a Kormorán zenekar szólistája, és a Felvidéki zenekar előadásában. Jegyek elővételben kaphatók a Szegedi Dóm Látogatóközpont előterében keddtől péntekig 14.00 és 17.00 óra, valamint szombat és vasárnap 11.00 és 17.00 óra között. Az est bevételét a kárpátaljai magyar hadiárkvá javára juttatják el a szervezők.

Mikulás-várásra hívják a közösség gyermekeit december 8-án, 17.00 órától a Belvárosi Plébániára (Dóm tér 15.), ahol a Mikulás megérkezéséig közös éneklés, versmondás és mesélés lesz.

„Mert gyermek születik nekünk” címmel december 9-én, szombaton 19.00 órától adventi jótékonyági hangverseny tartanak a felsővárosi Szent Miklós templomban. A koncerten Németh-Nagy Johanna és Németh Márton operaénekes, valamint Túri-Nagy János orgonaművész várja az érdeklődőket. A rendezvény bevételével a Jövőt a Fialoknak Alapítvány nehézsorsú fiataljainak szervezett programjait támogatják.

Követve az Mathias Corvinus Collegium szegedi képzési központjának 2021-ben útjára indított hagyományát, a szervezők idén is szeretnék szebbé tenni a rászoruló gyermekek és fiatalok karácsonyát. Szegedi gyermekkórusok és előadóművészek közreműködésével december 9-én, szombaton 15.00 órától ismét megrendezik a „Mesebeli karácsony” című jótékonyági koncertet a Dómban. Belépő az idén is jó állapotú gyermek- vagy ifjúsági könyv lesz. Az összegyűjtött köteteket a kárpátaljai Karácsonfalvai Óvoda és Líceum gyermekei kapják.

Egy szívvel, közösen címmel ajándékgyűjtő akciót kezdeményeztek a Szent Gellért Szeminárium papnövendékei, mely keretében 150 nehéz sorsú gyermeknek kívánnak eljuttatni karácsonyi ajándékot az egyházmegye hitoktatóinak segítségével. A december 15-ig tartó gyűjtéssel kapcsolatos további információ az egyszívvelkozosen@gmail.com elektronikus levélcímen vagy a 20/220-69-16-os telefonszámon kérhető.

Több évtizedes múltra tekint vissza az egyházmegyei Ifjúságpasztorációs Iroda gondozásában idén is megjelenő Ádventi Füzet, mely irányt mutat és cselekedetre ösztönöz ádvent szent és várakozással teli időszakában. Az „Ébredj!” mottójú füzetben fiatalok karácsonnyal kapcsolatos írásait, gondolatait találja az olvasó. A füzet az idei esztendőben is ezer nyomtatott példányban jelenik meg, a tartalom az ipcshang.hu világhálós oldalon is olvasható.

Az 1932-1933. évi holodomor (éhínség) áldozatairól emlékeztek meg Ukrajna Magyarországi Nagykövetsége, valamint a Szegedi Ukrán Nemzetiségi Önkormányzat képviselői november 25-én, a Dóm kertjében, a Keresztény Szolidaritás Parkjában található holodomor emlékműnél. A koszorúzással egybekötött megemlékezést követően megnyílt az „Ukrajna 1932-1933. A Nagy Éhínség, mint genocídium” című kiállítás a Szegedi Dóm Látogatóközpontban.

Kiadja a Glattfelder Alapítvány

Felelős kiadó és szerkesztő: Kiss-Rigó László
Állandó munkatárs: Bábszki Zoltán, Borz Gergely,
Cserny Szilvia, Karsai Örs,
Szeberényi Klára, † Tóth Sándor
Címünk: 6720 Szeged, Aradi vértanúk tere 2.